

Külön említést érdemel *Meláth Andrea* énekművésznő aki két alkalommal szólaltatta meg mély átéléssel a dalokat, és *Körmendi Klára* zongoraművésznő teljesítménye aki az est legtöbb művének bravúros zongorakísé-
rője volt.

1905–2000

A **Gyökerek III.** hangversenye március 26-án volt. **Farkas Ferenc** műveiből és tanítványainak műveiből állították össze a műsort. A Budapesti Liszt Ferenc Zene-művészeti Főiskolának – Egyetemnek – 1949-től volt zeneszerzés tanára majd a tanszak vezetője nyugdíjazásáig. Hosszú és termékeny élet adatott számára. Tehet-
séges és sikeres tanítványok sokasága hirdeti szellemének maradandó emlékét. Tanítványai akik mindenkor a legna-
gyobb tisztelettel és szeretettel emlékez-
nek rá, saját egyéniségük kibontakozásá-
ban kaptak legnagyobb segítséget meste-
rüktől. Egy hangverseny keretében nem
kerülhetett sor mindnyájuk bemutatására.

Ezen az estén elhangzottak Kovács Zoltán: Szonatina, Fejérvári János brácsa művész közreműködésével; Bozai Attila: Intervall; Durkó Zsolt: Psicogramma című művei. Majd ezt követte Farkas Ferenc számára is oly közel álló vokális művek megszólaltatása a Musica Nostra Énekegyüttes előadásában, vezénylő karnagyuk: *Mindszenty Zsuzsánna*. Elsőként Far-
kas Ferenc: Missa Secunda három tétele. Majd, Kocsár Miklós: Gaudete in Domino; Sugár Miklós: Concede, Salve Regina; Petrovics Emil: Her-
vadáskor (Ady Endre), Hollós Máté: Két női kar Tóth Árpád verseire;

Mohay Miklós: Két női kar Weöres Sándor verseire; Horváth Barnabás: Májusi nóta, Zivatar (Kovács András Ferenc); Barabás Árpád: Ráolvasó (Rab Zsuzsa). A zongoraművek előadói és a kíséretet közreműködői Sze-
kér Bernadett és Körmendi Klára zongoraművésznők voltak.

E gazdagon megszerkesztett sorozatot legmértőbben Farkas Ferenc szavaival zárhatjuk: „A komponálás számomra öröm, szeretném, ha mű-
veimmel én is örömet tudnék szerezni hallgatóimnak.”

Decsényi János születésnap szerzői estje

A felsorolt kortárs zenei sorozatba ideálisan illeszkedett hangversenyt tartottak március 22-én. Az eddig felsorolt élő és immáron eltávozott zeneszerzők valamennyi kortársa volt a 85-ik évét, fiatalos lendülettel, mai napig aktív munkával tevékenykedő zeneszerző, *Decsényi János*. Ő a tanítványok doanje mind a három esten személyesen is jelen volt,

Ifjúkorában kereste az utakat, vonzotta a színház, elmerült jogi tanul-
mányokban, de kiderült, hogy számára a zene az önkifejezés igazi eszkö-
ze. A zenei alapok lerakása a szakmát fölényesen tudó *Sugár Rezsőnél*
kezdődhetett, a szellemi horizont nagyívű tágulása *Szervánszky Endre*
műhelyében bontakozhatott tovább. Műveinek nagy száma és az újabb
ősbemutatók gazdag anyagot tártak még a 85-ik születésnapot megelőző
és az azt követő „Korunk zenéje” hangversenyeknek. *Hollós Máté* több-
szörösen jellemezte a szerzőt, értékelte művészetét, ezen az esten, az Óbu-
dai Társaskörben is igaz tisztelettel köszöntötte a zeneszerzőt.

A beszélgetőtárs ez alkalommal *Czigány György* volt. Régi és sokágú
barátságuk 65 éve kezdődött. A kö-
zös emlékek az ifjú korból erednek
– a Fővárosi Zeneiskolában egyidő-
ben töltött tanulmányi évek, majd a
meghatározó felnőtt kor a Magyar
Rádiónál (ahol Decsényi az Elektro-
akusztikus Zenei Stúdiót vezette), az
örök szerelem a költészettel, és a
szoros Óbudai kapcsolat – mind
megannyi kedves történetet idézett
föl. A műsor is ez utóbbi jegyében
született. A közreműködő *Óbudai
Kamarazenekar*, egykori alapítójá-
nak *Till Ottónak* ajánlott művek elő-
adásával az ő iránti felejthetetlen
barátságot idézte föl.

Gazda Péter vezényletével előadásra került: Tíz etűd ifjúsági vonószekarra; Szvit vonószekarra; Sinfonietta; Concertino hegedűre és vonószekarra, ennek közreműködője Renkecz Kálmán hegedűművész volt.

Decsényi János születésnap hangversenyei nemcsak a múltidézéssel foglalkoznak, de szerényen utal jövő terveire, újabb művek alkotására. Itt az Óbudai környezetben a Zeneiskola és az Ifjúsági Zenekar emlékeit felidézve, szót ejt a zeneszerző arról, hogy új művei közül is szívesen komponál az ifjúságnak, említi a gyermekhangra és zongorára írt művét, így a személyes beszélgetésünkből azon gondolatait idézném: „Olyasmit akartam írni, ami a mai gyerekek számára aktuálisan is szórakoztató.”

FOTÓK: BÁNLAKI SZABOLCS

További jó erőt és egészséget kívánunk a folytatáshoz!

Márkusné Natter-Nád Klára

Szerzői est az emlékek szárnyán

Szónyi Erzsébet születésnap köszöntése

A „Törökbálinti Szónyi Erzsébet Zeneiskola” igazgatójának *Feleki László*-nak autójával indultunk szép napsütéses április délutánján Sándorfalvára Szónyi Erzsébet „Meglepetés koncertjére”. A meglepetés szervezője *Nagy Márta* zongoraművész-tanár volt, Szeged szülőtte, Sándorfalva egykori lakója, Zeneakadémista kora óta „Erzsi néni” tisztelője, majd igaz barátja.

A kétórás út alkalmas volt arra, hogy a beszélgetés során felelevenítsük a sokak által még ismeretlen, a Dél-Alföld szívében fekvő Sándorfalva több mint 130 éves múltját – és most olvasóinkkal is megismertessük. – Az 1879-es szegedi nagy árvíz után mindenüket elvesztő környékbeli földművelő családoknak, Pallavicini Sándor őgróf birtokának ezen szegletében földet adományozott. Sokan éltek ezzel a lehetőséggel, így az ő ideköltözésükkel jött létre, az alapító nevét viselő Sándorfalva. Az évtizedek során a település töretlenül fejlődött, 1970-től nagyközség, 2005-től városi rangot kapott. A Főtér közelében park közepén a család kúriát is építtetett, de valójában nem lakták, intézményház célját szolgálta. A háborút követően iskolaként működött az épület, mindaddig míg az új, modern iskola fel nem épült. Ezt követően kezdődött a kastély felújítása. Különböző kiállító termek a város történetét és népeletét mutatják be, felvillantva az 1945 előtti vidéki társadalom, különböző rétegeinek életviszonyait is. Állandó és időszakos kiállítások a jelenkor képzőművészeinek, kézművesek munkáinak, néprajzi tárlatoknak adnak helyt.

A Kastély nagyméretű Díszterme, mint egy elegáns bálterem, alkalmas akusztikája miatt komolyzenei koncertek számára is alkalmas. Körülbelül másfél éve avatták föl, és most 2012. április 29-én tartották itt,

Szónyi Erzsébet Kossuth-díjas zeneszerző szerzői estjét. Az ünnepet tisztelettel üdvözölte a város alpolgármestere *Sebestyén András*. Majd *Nagy Márta* köszöntötte kedves szavakkal *Erzsi nénit*, 88. születésnapja alkalmából megemlítve a környékhez kapcsolódó régi családi emlékeket,